

РЕШЕНИЕ

№ 6405

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12716** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Н. А., против решение №3787 от 21.10.2025 г., постановено по а.н.д. №12768/2025 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7 състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба Серия К № 8370283, с който ЕФ на касатора, е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е незаконосъобразно поради нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че СРС е възприел изцяло твърденията на административния орган без да анализира събраните доказателства; не е съобразил, че по преписката липсвал задължителния протокол по чл. 10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г.; че е налице несъответствие между времевите маркировки, изписани върху снимките и времето, посочено във фиша; както и че не е доказано мястото на извършване на нарушението. Искане се касационният съд да отмени въззивното решение, заедно с потвърдения ЕФ.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в представеното по делото писмено становище от 19.01.2026 г. от юриск. М., оспорва подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 13.11.2023 г. в 23:35 часа в [населено място], на [улица]срещу №23, с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, с мобилно автотехническо средство АТСС, изпитано с протокол за проверка от БИМ от 14.03.2023 г., е установено, че МПС – лек автомобил "Мазда 3" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А., се е движело със скорост от 66 км/ч, след приспадане от 3 км/ч толеранс от 69 км/ч или с превишена скорост над разрешената от 16 км/ч. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ел.фиш Серия К № 8370283 на СДВР, с който на С., е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал.1, т.2, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

По горното настоящият касационен съд намира, че при постановяване на оспореното въззивно решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Последният, като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта в населеното място. В разглеждания случай, скоростта на автомобила е установена в населеното място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от решение за одобрение на средството от Държавния метрологичен институт в Х. и протокол № 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023 г. за проверката на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2 с № MD1195), като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във

въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 13 и 14.11.2023 г., надлежно оформен. Мястото на констатиране на нарушението е описано в представения Протокол за използване на АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Тези доказателства, безспорно установяват, че нарушението е заснето в населено място, в което допустимата максимална скорост на движение е 50 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както е посочено и в ЕФНГ.

Съдът намира за неоснователни и възраженията в касационната жалба, отнасящи се до несъответствие между времевите маркировки, изписани върху снимките и времето, посочено във фиша. Видно от съдържащия се в преписката електронен фиш времето на извършване на нарушението е 23:35 часа на 13.11.2023 г. В представената снимка от АТСС датата и часа на нарушението са 2023-11-13 23:35:31 ч., т.е. налице е пълно съвпадение във времето на извършване на нарушението в ЕФ и представената снимка.

Поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева, като сумата следва да бъде присъдена при съобразяване чл.11, ал.2, вр. чл.12 от Закон за въвеждане на еврото в Р. Б..

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3787/21.10.2025 г., постановено по а.н.д. №12768/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА А. Н. А., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 66,46 евро (шестдесет и шест евро и 46 цента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.